

Kalle Storm

**Han kom hit Kalle Storm genom vind över våg
och det glänste av guld i hans lock
Och hans ögon var blå, han var glad i sin håg
fast till skjorta han hade sin rock
Han kom in i vårt liv, som en virvlande dans
av sin slösande själ han oss gav
Och vi märkte att mycket i själen det fanns
av det brusande böljande hav**

**Han kom farande in i vår fattiga by
och med visor hans röst den var fylld
Och vi såg med en blick, som var klarögd och ny
så vår ringhet den blev som förgylld
Och det glödde av glädje från hemliga språng
ur en källa som aldrig tog slut
När som Kalle med smittande småskratt och sång
gav det jublande livet salut**

**Han var fattig på guld Kalle Storm ni förstår
och hans plånbok den var en tragik
Men han själv gav en aning om knoppande vår
och på glädje var Kalle så rik
Och han kollrade bort oss med sjömanshumör,
vi som bodde i kåkar och hus
Och han gav oss en glimt av den glädje som gör
att den armaste också ser ljus**

**Han for fram Kalle Storm, som ett virvlande svep
så rätt mången av häpnad stod tyst
Men de bävande kvinnornas hjärtan han knep
och i smyg blev nån flicka väl kysst
Och när Kalle en dag, lika skjortlös som förr
än en gång på ett världshav drog ut
Ja då var det som hade han öppnat en dörr
till en värld vi ej anat förut**